

ninger mellem Havnene Christiania—Stettin eller Vibau—Kjøbenhavn, betaler for de første 6 Ladninger 30 Kr., for hver 100 Tons Skibet er stort, men naar det bringer 60 Ladninger mellem forskellige udenlandske Havne uden at løsse eller lade flere end 6 Gange i samme Havn, kommer det til at betale hele Aaret paa hver Havn 6 Kr. pr. Ton eller 600 Kr. pr. 100 Tons af Skibets Størrelse. En Skibsfører i Køn har meddelt mig, at han f. Eks. i 1892 havde haft 49 Ladninger og betalt ikke mindre end 470 Kr. pr. 100 Tons i Konsulatsafgift. Det er en Selvfølge, at saa stor en Afgift maa hvile meget trykkende og generende paa Skibsfarten, og er den trykkende for Dampskibe, bliver den det ikke mindre for Sejlskibe. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om man ikke kunde træffe et Kompromis mellem Flertallet og Mindretallet med Hensyn til, hvad der forlanges af Sejlskibe. Mindretallet foreslaar 25 Ore, Flertallet foreslaar 35 Ore; jeg for mit Vedkommende vilde anse 30 Ore for en passende Afgift, der nogenlunde svarer til, hvad der i Njeblikket betales. Den ærede Ordfører gjorde jo opmærksom paa, at man har ophævet Skibsafgiften, og at man ned sætter Havneafgiften, og at dette særlig er til Fordel for danske Skibe. Dertil skal jeg dog bemærke, at denne Begunstigelse rammer ikke blot danske Skibe, men rammer alle Skibe, der drive Handel her paa Danmark, og Konkurrencen bliver derfor lige trykkende for den danske Skibsfart, med mindre man virkelig ned sætter de Afgifter, der hviler paa Skibsfarten. Der er jo det fedelige ved de Afgifter, der svares til Konsulatvæsenet, at Reberne paastaar, at de i mangfoldige Tilfælde slet ikke have Brug for Konsulterne, at disse have slet ingen Forretninger at gøre hverken med Reberiet eller med Skibet eller dets Ladning, men Konsulatsafgiften er en Afgift, der alene hviler paa Skibsfarten, for at Konsulatvæsenet kan lønnes deraf. Jeg kunde derfor ønske, at man i det hele træffer saa lempelige Forholdsregler som muligt og ikke mindst for Sejlskibsfartens Vedkommende, der i mange Maader er trykket. Det viser sig jo, at Sejlskibsfarten ogsaa i vort Land snarere er i Aftagen end i Tiltagen. Det var derfor ønskeligt, om man her som i Norge kunde afskaffe Tolden baade paa Skibe og paa Skibsmaterialier, men det lader ikke til, at der er noget Haab i saa Henseende. Jeg vil dog henstille til den ærede Minister, om han ikke vil yde sin Medvirken til, at man kunde komme ind paa en saadan Ordning. Medens jeg har Ordet, vil jeg endnu henstille til den ærede Minister,

hvis dette Forslag vedtages, og man altsaa gaar over til den her foreslaaede Ordning af Konsulatvæsenet, at der da i de Tilfælde, hvor der skal udnævnes Konsuler paa fremmede Pladser, maa blive taget særligt Hensyn til, om der paa vedkommende Plads er en dansk Mand bosiddende, der har de nødvendige Kvalifikationer, og at man da foretrækker ham fremfor at dirigere en fremmed Mand herfra til vedkommende Plads.

Udenrigsministeren (Reed & Thott): Jeg finder Anledning til over for det ærede Medlem fra Holbæk (Korsgaard) at gøre en Bemærkning, for saa vidt han udtalte, at det Forslag, jeg havde accepteret, maatte betragtes som en Mistillids erklæring til de nuværende Konsuler fra Udenrigsministerens Side. Det er jo saa langt fra at være Tilfældet, at jeg just har fremhævet, at en af Grundene, hvorfor jeg har modtaget Flertallets Forslag, var den, at det kom paa en saadan Maade, at de nuværende Konsulers Virksomhed paa ingen Maade vilde blive forstyrret derved. Ærede Medlemmer ville dog vel give mig Ret i, at om end de nuværende Konsuler have gjort Juledest — og jeg anerkender alt det gode, de have gjort, og er taknemmelig derfor — kan der altid være noget bedre. Naar en Mand udelukkende kan ofre hele sin Tid til en bestemt Gerning, maa der altid være Sand synlighed for, at han kan gøre mere Gavn end den Mand, der sidder i en stor Bedrift ved Siden af sin Konsulativ virksomhed og kun kan ofre denne en ringe Del af sin Tid. Til det ærede Medlem fra Odense (Berntsen) skal jeg bemærke, at det har altid været Tilfældet, at naar det var muligt at finde en dansk Mand, som havde de nødvendige Kvalifikationer, har man taget ham. Vi søge altid om muligt at finde danske Mænd til at tage Plads som valgte Konsuler i Udlandet.

Korsgaard: Jeg skal sige til den ærede Udenrigsminister, at, naar man ønsker at gaa bort fra den nuværende Ordning paa en saadan Maade, at man faar Ret til at beholde de nuværende Konsuler, som kunne bruges, og ellers ansætte ny, vil den ærede Minister ikke kunne komme bort fra, at Grunden til, at man vil gaa over til consules missi i Stedet for de nuværende, maa være, at de nuværende ikke ere tilfredsstillende, og det forekommer mig, at der ligger nogen Mistillid deri. Med Hensyn til at finde til Konsuler egnede Personer maa jeg antage, at det nu om Stunder er adskilligt lettere end tidligere ved den